

Till
Högsta Domstolen
Box 2066
10312 Stockholm

Dno E 3406-00

Från
Lars Cornell
Fiskartorpsholmen
59493 Lofta
0493-67074

**BEGÄRAN OM RESNING I TINGSRÄTTENS I VÄSTERÅS
MÅL T 1113-96, SVEA HOVRÄTT T 586-98.**

Jag yrkar resning i ärendet på nedan angivna grunder.

Sedan tingsrättens och hovrättens dom erhöles, har jag arbetat mycket hårt med att förstå varför jag inte fick rätt trots att jag hade så rätt. Jag har talat med många personer från juridikprofessorer och domare till rättshaverister och andra filosofer, från politiker och ambassadörer till rättsökanden och reportrar och inte minst med advokater. Jag har lusläst den livliga debatten om rättsväsendet och även deltagit i den. Nu kan jag bättre se det rättsmönster om vilket jag tidigare varit helt okunnig. Jag inser - men accepterar inte - att en rättsökande är chanslös mot en advokat så som rättssystemet nu fungerar (bortsett från triviala skäl av arten försent inkommen handling). Att nästan aldrig en advokat döms till skadestånd i högre rätt i Sverige visar det.

Jag inbillade mig länge att målet mellan mig och advokaten gällde lagtolkning av ÄktB 9:8. Den frågan är emellertid trivial - den kan ett barn klara av och skall inte behöva kosta en miljon kronor att reda ut. Målet är av infrastrukturell art och handlar om advokaters situation i rättsväsendet. Den har av reportrar i TV och press benämnts med ordet 'frälse'.

Jag protesterar mot att advokaters ställning i rättsväsendet skall redas ut på min bekostnad, det är orätt.

Alla, även advokat Gombrii och lagman Kjellson inser att ÄktB 9:8 var tillämpbar utan inskränkning. Gombrii är i sin fulla rätt att försöka undkomma ansvar. För lagmannen är situationen mer komplicerad. Han måste rimligen ställa sig frågan, vad händer om jag dömer min kollega och nära arbetskamrat till skadestånd. Kommer vi då att även i fortsättningen kunna bibehålla hittillsvarande goda förhållande? Kommer han att vara oskadad på sin marknad? Svaret på båda är: troligen inte. För tingsrätten blev därför huvudfrågan hur man bäst skulle köra fast målet så att lagvrängningen inte alltför mycket stack i ögonen. Även andra domare måste göra sådana överväganden. Efter en tid blir det en invand, kanske omedveten, handling. Hovrätten försökte inte ens dölja förhållandet. Det är utifrån de nya omständigheterna jag specificerat bilagda resningsansökan.

Jag är bestört över den stundtals usla kvalitet som förekommer. Högsta domstolen kan knappast vara omedveten och frågan uppstår: Sanktionerar HD avsiktligt usel kvalitet som döljer korruption i domslut genom att underlåta prövning? Vad säger svenska folket? Vad säger riksdagen?

Jag känner ilska över att rättssökande luras in i arbetskrävande och dyra processer mot jurist som de inte har en chans att vinna. Hur rätt de än har så har de att möta en oövervinnerlig kåranda. Sådant är bedrägeri och det är rättsväsendet som är bedragaren. Det vore intressant att veta vilka band som finns mellan Tottie och Gombrii. Formade Tottie avsiktligt en kafka-artad mening för att hjälpa en god vän? Eller var det ett olycksfall i arbetet som Gombrii och domstolen kunde utnyttja? Frågan är oförskämd, men att bli misshandlad av svensk domstol är också oförskämt.

HD's ordförande har flera gånger i debatt hävdat att domstolarna måste vara oberoende. Den frågan är ett skäl för resning. Men debatten måste nyanseras. Skall domstolarna ha både dömande, kvalitetskontrollerande och korruptions-hindrande självständighet? Jämför Göteborgs tingsrätt som lätt kunde leverera efterfrågade rättsfall och därtill med god serviceanda med Malmö tingsrätt som ej klarade den uppgiften och därtill med surt bemötande. Att en organisation på ett bra och uthålligt sätt skall kunna kontrollera kvaliteten på sin egen produkt är sällsynt - organisationsutvecklare har varit mitt yrke. Jämför följande:
Självkontroll: "Om vi får lägre anslag kan vi inte hålla hög kvalitet".
Extern kontroll: "Om vi skall kunna sänka kostnaderna måste vi höja kvaliteten".
Självkontroll: "Lägre anslag förorsakar längre liggtider".
Extern kontroll: "Långa liggtider förorsakar höjda kostnader".
Intern absolut makt över korruptionshindrande verksamhet är ett principfel. Hur resningsansökan behandlas är ett prov på om domstolen självständigt klarar både den dömande och den kvalitetskontrollerande och den korruptionshindrande funktionen.

I ett sådant här ärende är det svårt att få advokathjälp (not 4) och jag ber om ursäkt om inte resningsansökan följer sedvanliga normer. Å andra sidan är det

säkert mycket ovanligt med en resningsansökan som gäller rättsväsendets infrastruktur, så ingen kan väl med bestämdhet säga hur normerna i ett sådant fall skall se ut. Tvingad av situationen kommer jag att föra egen talan.

Bilaga 1 (sid 4-7) motiverar resning i 10 punkter.

Bilaga 2 (sid 8-12) analyserar ett anknytande mål med samma sorts kvalitetsbrist och förmodad korruption. I korthet: Advokat Greijer utsågs av domstol till bodelningsförrättare. Han säger att han inte har kompetens för uppgiften, därför uppmanas han att omedelbart avsluta sitt arbete. Men han gör inte det utan fortsätter ett helt år ytterligare. Hans arbete saknar värde, men hans arbetskamrat i tingsrätten dömer att advokaten trots det skall ha fullt arvode. ÄktB 17:7 omnämns ej ens i domen som således följer det klandrade kvalitetsmönstret. Hovrätt och HD godkänner domens dåliga kvalitet genom att ej bevilja prövning.

Nya omständigheter

- * Ärendet gäller primärt juristers (advokaters) gynnade ställning i rättsväsendet.
- * Korruption har förekommit i tingsrätten, bevisen är tydliga.
- * Korruptionen är systematisk och dold nödortfikt med dålig kvalitet i domslut.
- * Per Kjellsson var nytillträdd lagman. Att Kjellsson tidigare under många år samarbetat med svaranden vid samma domstol i småstad är avancerat delikatessjäv och var för mig tidigare okänt.

Yrkanden

Jag yrkar resning i målet.

Jag yrkar att HD tar initiativ till undersökning om hur jäv och kåranda påverkat domsluten på likartat sätt som i Osmo Vallofallet.

När (om) HD beviljar här yrkad resning kommer jag att hävda:
att ÄktB 9:8 gällde utan inskränkningar i det aktuella fallet,
att den tingsrätt aldrig funnits som vägrat särskild förvaltning,
att bodelningsförloppet sannolikt blivit en förhandlingslösning utanför domstol,
att tillämpning av ÄktB 9:8 hade sparat en miljon kronor i rättskostnader,
att HD's prövning sker skriftligt eftersom parternas muntliga hörande är en fördyrande omständighet som inte kan tillföra ärendet något nytt.

Lars Cornell

Not 1: Ordet **domstol** används här om tingsrätt, hovrätt, Högsta domstolen, länsrätter mfl
Ordet **rättsväsende** innefattar därjämte även polis, advokater, JO, JK, RÅ mfl.

Not 2: Ordet **korruption** som jag använder det här behöver inte handla om pengar - det finns andra likställda värden som tex kåranda.

Not 3: Orden **kåranda** och **kollegial** likställer jag här med samma mänskliga fenomen som familjeband, rasism, politisk ideologi, religion och ett fotbollslags gemensamma strävan.

Not 4: Jämför Advokatsamfundets stadga 1 §: "... att tillvarata advokaternas allmänna yrkesintressen samt att verka för sammanhållning och samförstånd mellan advokaterna."

SKÄL FÖR RESNING

1 - DOMVILLA

I tingsrättens i Västerås dom T 1113-96 åberopas en skrift av Tottie. Skriften fanns inte vid den tidpunkt som advokaten fick uppdraget och handlade ärendet och skall därför ej beaktas av domstolen.

Domstolen har ej reagerat trots att advokat Ekbäck tydligt framhöll förhållandet. Genom ovan påtalade domvilla yrkas på resning i målet.

2 - KOLLEGIALT JÄV

Lagmannen Per Kjellson och advokaten Lars Gombrii har arbetat samman i många år och har ett ömsesidigt yrkesmässigt beroendeförhållande. I glesbygd är sådant ett avancerat kollegialt jäv som emellertid accepteras i Sverige.

Det är inför allmänheten inte trovärdigt att man i en sådan situation skall kunna erhålla en rättvis dom. En debattör uttryckte det som att "Då kan man lika gärna tro på sagor". Allmänheten ser med misstro på sådana domar och misstron är välgrundad eftersom det ofta måste vara svårt för en domare att i en sådan situation vara opåverkad - medvetet eller omedvetet.

Det är därför av vikt för allmänhetens förtroende för rättsväsendet att domar där jurist är part i målet handläggs så att "ej ens Cesars hustru kan misstänkas." Förhållandet bör föranleda en generös inställning till begäran om HD's prövning av sådana mål vilket här yrkas.

3 - KOLLEGIAL KORRUPTION

Tillvägagångssättet i Västerås tingsrätts dom T 1113-96 har varit att köra fast målet i Totties påstående att Äktenskapsbalkens 9 kap 8 § kan tillämpas endast om det finns lagstöd. Tingsrätten har därefter underlåtit att behandla frågan om det fanns lagstöd. Eftersom det är avgörande för domslutet är tjänstefelet grovt.

Ett sådant fel kan knappast ske av försummelse, det är således avsiktligt och tjänstefelet är av arten kollegial korruption. Förmodligen är beteendet typiskt för situationer med korruption vid domstol när sådan förekommer.

I fallet fanns överväldigande lagstöd.

Det är av största betydelse för allmänhetens förtroende för rättsväsendet att misstanke om korruption vid domstol utreds och motverkas. Men JO och JK handlägger inte ärenden där granskning av bevis eller domskäl erfordras. Ärenden med korruption av den arten blir därför ej granskade av JO och JK. På ungefär samma grund verkar det som om Riksåklagaren ej heller tar sig an sådana ärenden.

Till Hovrätten överklagades endast sakfrågan och så även till HD som ej beviljade prövning. Det innebär att vid korruption i tingsrätt finns, som det svenska rättsväsendet nu är organiserat, endast tre vägar:

1 - enskilt åtal till vilket jag för närvarande saknar erforderlig ekonomisk trygghet.

Om korruption skett två gånger kan det mycket väl ske en tredje för att dölja de två första. Så sker ofta när mycket står på spel som framgår av Amnesty's utredning (O Vallo-fallet). Försök av den arten (fallet Paul van Buitenen) gjordes även när EU-parlamentet nyligen drabbades av korruption.

Vid enskilt åtal möter jag en motpart mot vilken jag i alla avseenden befinner mig i underläge. Att ha rätt är då en sak men att få rätt en helt annan.

Det är oskäligt att anse, att en enskild svensk medborgare ensam skall ta en sådan börda vid felfunktion i rättsväsendet.

2 - resning i HD.

3 - utomparlamentariska åtgärder. Någon sådan är för närvarande ej planerad.

På den grunden yrkas att HD beviljar resning i målet.

4 - RÄTTSVÄSENDETS ORGANISATION

I pressen sommaren år 2000 har rättsväsendets organisation och brister intensivt debatterats. Högsta domstolens ordförande Torkel Gregow har vid minst två tillfällen (DN 2000-03-26 och SvD 2000-09-04) hävdad domstolarnas oberoende: "...opartiskt avgör sina mål på ett godtagbart sätt ... så att allmänheten får förtroende för domstolarna." "Det ligger i allas intressen att domstolarna kan skydda enskildas rättigheter ..." "... överklagar till HD ... sådant tillstånd meddelas i princip endast då målet har prejudikatintresse." samt "Det är en grundläggande princip i en rättstat att domstolarna skall vara självständiga och oberoende ..." "Den som utnämns till chef för en domstol måste förutsättas kunna sköta sysslan ..." "Ett oberoende domstolväsende syftar ytterst till att garantera ett enskilda rättssökande får en opartisk och rättvis prövning i domstol och främjar därmed allmänhetens förtroende för domstolarna."

Det ligger en inkonsekvens i Torkel Gregows debatt. Å ena sidan prövar HD endast mål som har prejudikatintresse. Men usel kvalitet, ineffektivitet och korruption i underrätter är ej av den arten. Det innebär att varken HD eller annat organ har tillsyn över underrätters sätt att handlägga bevis och domskäl. I en sådan situation kan frestelsen bli domare övermäktig att uttjytta situationen på olika sätt och syften - det är ju riskfritt och även domare är människor. Den rättsröta som sommarens debatt indikerar kan då fortsätta att utvecklas.

Det är ett principfel att anse, att en organisation skall övervaka sig själv - lång erfarenhet visar att sådant inte långvarigt går att få att fungera på ett bra sätt. Även om de flesta domstolar fungerar bra, så finns det alltid en del som inte gör det och det behövs ett övervakande organ. I det aktuella fallet har Svea hovrätt visat att hovrätten inte är ett sådant organ eftersom Svea hovrätts arbete är av usel kvalitet (rätt eller fel är en annan dimension). Om domstolarnas oberoende skall kunna hävdas och rättsväsendet förtjäna allmänhetens förtroende, räcker det inte med att HD endast behandlar prejudicerande mål. HD måste därjämte ha en kvalitets- och effektivitetsgranskande roll. Om HD ej påtar sig den uppgiften måste någon annan göra det och då försvinner domstolarnas oberoende ställning. Högsta domstolens ledamöter är högt kvalificerade och okorrumpade jurister - det ifrågasätts inte. Men för att övervaka underrätters kvalitet, effektivitet och förekomst av korruption kan det vara annan art av kompetens som erfordras.

Korruption är ett klandervärt men naturligt mänskligt beteende som förekommer i alla kulturer. Det vore uppseendeväckande om det aldrig förekom i svenska domstolar. Det intressanta är därför vilka organ och mekanismer det finns för att upptäcka och motverka förekomsten och reparera den skada som möjligen blivit följderna vid varje enskild förekomst. Tecken tyder på ett så stort mörkertal som 70 varje år.

På den grunden yrkas att resning beviljas samt att det vid målets fortsatta handläggning i HD inkallas person med dokumenterad kompetens i organisationsutveckling och kvalitetssäkring och fri från minsta misstanke om delikatessjävn.

5 - USEL KVALITET

Usel kvalitet i domstolars arbete skapar grogrund för rättsröta och allmänhetens misstro. När HD ej beviljar prövning av mål där Västerås tingsrätt kört fast ett mål i påståendet att det behövs lagstöd för att tillämpa ÄktB 9:8 utan att därefter pröva om sådant lagstöd finns/fanns indikarar det att HD godkänner sådant förfarande.

Ett godkännande av en sådan kvalitetsbrist är djupt olyckligt för rättsväsendet och allmänhetens förtroende varför resning bör beviljas.

När Svea Hovrätt fastställer tingsrättens dom utan att behandla de frågor och domskäl som överklagats innebär det en inför allmänheten oaccepterbar kvalitetsbrist. Det misstänks att den kollegiala korruption som är bevisbar i tingsrätten följt med in i hovrätten men där döljs av bristande kvalitet. När HD ej beviljar prövning av ett sådant fall tolkas det som att HD accepterar att domskäl ej prövas av hovrätter. Det är förödande för domstolarnas intresse av att hålla hög kvalitet och allmänhetens förtroende varför resning i målet bör beviljas.

6 - PREJUDIKAT BEHÖVS

ÄktB 9:8 behandlas olika i skilda domstolar.

I Västerås tingsrätts mål T 1113-96 avvisas särskild förvaltning enligt ÄktB 9:8 med hänvisning till att det behövs lagstöd - trots att bästa tänkbara lagstöd fanns.

I Göteborgs tingsrätts domar Ä 10235-99 och Ä 875-00 beviljas särskild förvaltning utan att ens frågan om lagstöd uppkommer.

Förmodligen finns det fler domar att åberopa. Men endast Göteborgs tingsrätt har en väl fungerande databas (och därtill ett förtroendegivande bemötande vilket inte alla haft).

Domstolarna dömer således olika i likartade rättsfall. Det misstänks att olikheten uppkommer därav att det i första fallet var en jurist och arbetskamrat med domaren som var part i målet medan det i de två övriga fallen är två för domaren kollegialt neutrala personer.

Av ovanstående följer att resning i målet bör beviljas.

7 - SYSTEMATIK

I pressen har farmförts uppgiften, att det i Sverige fällts endast två advokater på 60 år i högre rätt. Motsvarande siffra i våra grannländer är ca 70 varje år. Uppgifterna har publicerats flera gånger i svensk rikspress utan att bli dementerade.

* En professorn i civilrätt bekräftar vid telefonsamtal indirekt uppgifterna.

* En advokat bekräftar indirekt uppgiften med orden "du har rätt i sak, men jag åtar mig inte fallet för sådana här mål går inte att vinna".

* En erfaren domare som tillfrågades säger att han inte vet men att det mycket väl kan vara så.

Om uppgiften är riktig kan det tolkas så, att systematisk korruption till advokaters fördel förekommit under lång tid i svenska domstolar. Tingsrätten i Västerås hantering av rättsfall FT 571-94 (se bilagan 2), rättsfall T 1113-96 samt Svea hovrätts handläggande av rättsfall T 586-98 är indikationer på att antagandet är riktigt.

Det är orätt att den rättssökande luras in i en arbetskrävande och dyr process mot en advokat som den rättssökande inte har en chans att vinna hur rätt han än må ha. Endast i uppenbara fall, av arten för sent inlämnad handling, kan rättelse nås och då oftast i uppgörelse med försäkringsbolaget utanför domstolen.

Resning och dess resultat är ett verklighetsnära inslag i den pågående debatten. Det kan vara ett fall, ett exempel som visar, om svenska domstolar självständigt, så som T Gregow hävdar, har förmåga till granskning av sin egen verksamhet och korrigering när så erfordras.

8 - ETT FRÄLSE ?

I press och TV har advokater framställts som ett frälse för vilka andra regler gäller än för andra yrkesgrupper. Kanske skall det vara så, men då skall det redovisas öppet och inte ske de facto.

Annars skall yrkesgruppen behandlas likvärt i domstolar, JO mfl. Det innebär att bevis och domskäl inte får smusslas bort som i tingsrättens dom T 1113-96 och Svea hovrätts T 586-98. Mörkertalet för sådan rättsröta kan vara så stort som 70 fall varje år.

För att domstolen långsiktigt skall kunna bevara sitt oberoende, i ett demokratiskt samhälle som ej längre accepterar gammaldags auktoritärt beteende, krävs så god kvalitet i domstolarnas arbete, att misstanke om ineffektivitet, rättsröta, korruption och justitiemord är sällsynt. Ett beviljande av denna resningsansökan verkar i sådan kvalitetshöjande riktning.

Det är därför av principiell vikt att de bortsmusslade domskälen blir beaktade genom att resningsansökan beviljas.

9 - UTOMPARLAMENTÄRA ÅTGÄRDDER

Det kan aldrig accepteras att mål avslutas utan att tunga bevis och domskäl blivit ordentligt beaktade i domstol. Så begås justitiemord som leder till inställningen att, om inte domare behöver följa lagen - varför skall då Svensson behöva göra det.

Det är ett hot mot demokrati, respekt för domstol och domstolarnas nutida form av auktoritet. Det gör, som en journalist uttryckte det, svenska domstolar till en transportsträcka till Europadomstolen och leder stundtals till anarki och utomparlamentära åtgärder.

Det är därför av principiell vikt att alla tunga bevis och domskäl ordentligt behandlas vid domstol. Så har ej skett här. Därför bör mitt yrkande på resning beviljas.

10 – FELAKTIGHET I DOKTRIN

Domstolen ha kört fast målet på Totties doktrin om ÄktB 9:8 (jämför punkt 6 ovan). Men tillämpningen av ÄktB 9:8 kan inte göras beroende av om lagstöd finns eller ej eftersom lagstöd ej är fastställt vid den tidpunkt som ÄktB 9:8 måste och är tänkt att tillämpas. Lagstöd fastställs inte förrän bodelningsdokumentet vinner laga kraft. Men då är det i de flesta fall för sent att försöka med särskild förvaltning.

<u>Moment</u>	<u>Åtgärd</u>	<u>Tid/månader</u>
1	Makarna beslutar att skiljas	0
2	Ansökan om särskild förvaltning (när så erfordras)	1
3	Ansökan om äktenskapsskillnad inlämnas	1
4	Särskild förvaltning verkställs	1
5	Boutredning mm	16
6	Bodelningsdokument	17
7	Bodelningsdokumentet vinner laga kraft varvid lagstöd fastställs	Misslyckades
8	Bodelning verkställs	Misslyckades

Frågan om ÄktB 9:8 är tillämpbar eller ej kan endast göras avhängig av frågan om egendom som kan förväntas komma att ingå som lösen i bodelningen – enskild eller giftorättsgods sak samma – kan förmodas komma att skingras.

I fallet var det från första stund helt uppenbart att ena maken hade legitima krav på andre makens enskilda egendom för att täcka flera års bokostnader, flera års räntor på gemensamma lån samt förlust i av makarna gemensamt ägd bostad.

Erfarna domare borde ha insett ovanstående förhållande. Att det inte behandlas i tingsrättens dom T 1113-96 är ytterligare indicie för att vänskapskorruption förekommit vid tingsrätten.

* * *

ADVOKAT GREIJERS ARBETE SOM BODELNINGSFÖRRÄTTARE

Förordnande: Västerås tingsrätt Ä 127/90 förordnar advokat Hans Greijer till bodelningsförrättare

1.1 ANMÄRKNINGAR MOT GREIJERS ARBETE

1 - Advokat Greijer har missuppfattat sitt uppdrag. Tingsrättens förordnande innebar att advokat Greijer hade uppdrag och ansvar att genomföra en bodelning. Det framgår av arbetet och på annat sätt, att advokat Greijer missuppfattat det så, att uppdraget bestod i att skriva ett dokument som beskrev en bodelning och att uppdraget var slutfört när dokumentet var skrivet.

2 - Greijer misslyckades med sitt uppdrag på så sätt att bodelning inte kunde genomföras därför att egendom som ingick i bodelningen fördes utomlands. Det förutsågs genast att så skulle komma att ske om särskild förvaltning ej ordnades men Greijer reagerade ej på den informationen och uppmaningen.

Eftersom Greijer arbetade så oskickligt att bodelning inte kunde genomföras saknar hans arbete värde.

Båda makarna hade haft fördel av om Hans Greijer ej utfört något arbete alls.

3 - Greijer uppträdde partiskt genom att underlåta att vidta eller ge råd så att egendom som ingick i bodelningen inte försvann. I svar på en fråga säger Greijer ”du hade ju advokat ... jag skulle vara neutral och kunde inte agera” men det stämmer inte. I det skedet hade ingendera parten juridiskt biträde vilket Greijer också korrekt redovisar i dokumentet.

Underlåtenhet att agera eller uppmana eller råda är en partisk ickehandling.

4 - Greijer utför beräkning utan att först ha gjort lottläggning. Därigenom blev allt fel.

”Han följer inte lagen” utbrast advokat Lars Gombrii och även advokat Sven-Erik Ekbäck uttryckte sig på likartat sätt när de fick se dokumentet. Ekbäck konstaterar att Greijer gjort beräkning utan att först ha gjort lottläggning.

Greijer har i bodelningsberäkningen belastat ena maken med samtliga låneräntor och bokostnader och värdeförlust och andre maken med intet trots gemensamt ägande och nytta och solidariska lån. Se analys nedan.

5 - Greijer anser sig ej ha befogenhet att tolka förord och höra vittnen som han anser nödvändigt för lottläggning. Han uppmanas då muntligt och skriftligt att avsluta sitt uppdrag men gör ej så trots att han enligt egen utsago ej kan fullgöra sitt åtagande.

6 - Greijer åsätter ett byggnadsvärde 1.3 miljoner kr trots att obestridda verifikationer visar på en byggkostnad om 1.7 miljoner kr. En revisionsbyrå har granskat kostnadsredovisningarna och konstaterat att många verifikationer saknas. Det är korrekt, men dessa är samtliga på mycket små belopp och påverkar obetydligt slutsumman. Många av dem är av arten transport med egen bil och släp där verifikation av naturliga orsaker ej kan finnas.

En saknad verifikation är på ett stort belopp. Att verifikationen saknades beror på att fakturan är ställd till banken och att banken gjort utbetalningen från bygglånet till byggfirman. Även en rimlighetsberäkning styrker summan 1.7 miljoner kr.

Om lottläggning gjorts enligt lag hade anskaffningskostnaden saknat betydelse.

7 - Greijer har underlåtit att ta med en större tillgång i boet. Det är en försäkringsfordran vars belopp inledningsvis ej var känt men som under arbetets gång fastställdes till 117.000:-.

Fordran meddelades bodelningsförrättaren såväl muntligt som skriftligt men Greijer tog ej notis om det.

8 - Greijer har ej beaktat makarnas samägande av fastigheten. Bevis om samägande finns bla i form av brev från hustruns advokat till tingsrätten.

9 - Greijer har utgått från en bodelning gjord på 1930-talet. Den analyseras i punkt 1.2 nedan. I situationer av gemensamt ägande där egendomen förändrat sitt värde under ägotiden är den beräkningsmodellen ej användbar eftersom ena maken får ta hela vinsten eller förlusten av fastighetens värdeförändring trots gemensamt ägande.

10 - Det är brukligt att makarna solidariskt svarar för fastighetens kostnad under det första året. Det är särskilt angeläget i det här fallet eftersom ingen av makarna ensam klarar att svara för hela kostnaden och fastighetsmarknaden just då 1991 var obefintlig. Greijer underlät att göra så. Fastigheten fann köpare efter ca två år.

11 - Greijer har arbetat långsamt till skada för ena och fördel för andra parten. Det tog honom 14 månader.

Ytterligare ett antal fel av mindre betydelse finns i Greijers arbete.

12 - Vid äktenskapets ingående 1987 disponerade makarna ungefär lika stort kapital. Efter Greijers 'bodelning' uppstod situationen, att hustrun hade ca 600 000:- (+700000) medan maken hade en nettoskuld om ca -100 000:- (-170000:-) och kunde således inte betala halva arvudet. Siffrorna inom parentes visar förhållandet ett år efter separationen då fråga om Greijers arvode uppkom.

I den situationen skulle Greijer ha jämkat sitt arvode enligt ÄktB 7:17 men underlät att göra så.

1.2 GREIJERS BERÄKNINGSMODELL

Om du inte är bra på algebra, hoppa då till punkt 1.5

Bodelningsdomare advokat Hans Greijer har utgått från ett rättsfall på 1930-talet (1939:84) och utfört sin beräkning på följande sätt:

$$(400.000 / 1.406.000) / 1.300.000 = X \\ x = 370.000 \text{ kronor}$$

1.406.000:- är uppskattad byggkostnad. Byggkostnaden var egentligen ca 1.7 Msek men Greijer drog av misstag bort 300.000:- för eget arbete som han trodde ingick i beloppet 1.7 Msek vilket det inte gjorde.

Det anges att 400.000:- är en uppskattning (ej beräkning) av enskilda medel i bygget. Avstår man från uppskattning och i stället gör en beräkning erhålles

(Enskilda medel) = (Byggkostnad) - (lån)
således

$$1.700.000 - 986.461:80 = 713.000:-$$

1.300.000:- är marknadsvärdet. Det sjönk hela tiden från 1.350.000 när bodelningsprocessen startat, via 1.300.000:- till vid försäljningen som skedde av tvång vid tiden mellan räntechock och devalvering 1.200.000:- eller efter avdrag för försäljningskostnader 1.150.758:-

370.000:- kallar Greijer för Lars Cornells enskilda andel av marknadsvärdet. Med riktiga siffror införda blir det således i stället

$$713.000 * 1.200.000 / 1.700.000:- = 503.000:-.$$

I slutberäkningen ingår en siffra giftorättsgods = 893.000:- som det är svårt att begripa var den kommer ifrån. Men efter en del funderingar så verkar den ha uppstått på följande sätt:

$$1.300.000 - 370.000 - 37.000 = 893.000:-$$

Där är 37000 är lika med uppskattade försäljningskostnader.

Sätter vi in de riktiga siffrorna så erhåller vi i stället

$$1.200.000 - 503.000 - 49.242 = 648.000:-$$

Hans Greijers slutberäkning av det belopp som exhustrun skall betala till exmaken ser ut på följande vis:

$$(986.461:80 - 893.000) / 2 = 46.730:90$$

Med de riktiga siffrorna blir det:

$$(986.461:80 - 648.000) / 2 = 169.230:-$$

1.3 FORMELANALYS

Analyserar vi beräkningarna så får formeln följande utseende:

$$\text{Makens erhållna lösen} = \frac{[(\text{Gemensamma skulder}) - (\text{Marknadsv netto}) + (\text{Eget satsat kapital}) * (\text{Värde} / \text{byggkostnad})] / 2}$$

Där

$$\text{värde} / \text{byggkostnad} = (1.200.000 - 49.242) / 1.700.00 = 67,7\%$$

eller med Greijers siffror

$$(1.300.000 - 37.000) / 1.406.000 = 90 \%$$

Vi har $a - c + b * k$; det kan skrivas om som $(a+b) - c + b(k-1)$

Eftersom båda makarna var överens om att satsa sitt kapital lika men den ena vägrade så blir

$$(a + b) = (\text{Gemensamma skulder}) + (\text{Eget satsat kapital}) = (\text{Byggkostnad})$$

$(k-1)$ är husets värdeförändring där $k = \text{värde} / \text{byggkostnad}$. Det blir 0 när ingen förändring skett, det blir $+1$ om husets värde fördubblats eller värdet ökat med 100% om man vill uttrycka det så. $(k-1)$ blir -1 om husets värde fallit till 0 dvs ändrats med -100% .

Vi kan nu skriva den av Greijer använda beräkningsformeln på följande sätt:

$$\text{Makens erhållna lösen} = \frac{[(\text{Byggkostnad}) - (\text{Marknadsv netto}) + (\text{Eget satsat kapital}) * (\text{Värde} / \text{byggkostnad} - 1)] / 2}$$

1.4 LOGIKANALYS

$(\text{Byggkostnad}) - (\text{Marknadsv netto})$ är ju detsamma som förlusten eller omvänt vinsten. Att makarna skall ta hälften var av den är rättvist och så sker också.

Vi övergår till att studera det genom värdeförändring justerade (Eget satsat kapital) och upptäcker då förbluffande egendomligheter vid vissa situationer.

Första fallstudien (A), huset säljs utan vare sig vinst eller förlust

Fallet måste delas i tre underavdelningar

AM där mannen svarar för hela kapitalet för anskaffningen,

AL där man med lån finansierar hela anskaffningen och

AH där hustrun finansierar hela anskaffningen.

Det finns inget vinst eller förlustbelopp att dela på. Den delen av lösenbeloppet blir således lika med noll vilket är fullständigt rättvist i samtliga tre underavdelningar.

AM

Hustruns lösen till mannen blir $= 0$ vilket kan vara rättvist

AL

Hustruns lösen till mannen blir $= 0$ förutsatt att mannen övertar lånen och det kan vara rättvist

AH

Ej analyserat.

Andra fallet (B), husets värde fördubblas

BM

Hustrun får halva vinsten vilket kan vara rättvist.

Hustrun får betala mannen för halva hans i det gemensamma huset satsade kapitalet
Slutresultat: Mannen tar således 100 % av vinsten medan hustrun får nöja sig med 0 % av vinsten vilket innebär en uppenbar orättvisa eftersom huset var gemensamt.

BL

Hustrun får halva vinsten vilket kan vara rättvist.

Lånen tillskiftas mannen utan lösen eftersom eget satsat kapital $= 0$.

Slutresultat: Mannen tar således hälften av vinsten och hustrun får hälften vilket kan vara rättvist.

BH

Ej analyserat

Tredje fallet (C), husets värde försvinner.

Det kan ju finnas flera skäl till att en sådan situation uppkommer som brand utan försäkring, att ortens enda industri läggs ned, husleverantörens konkurs, allmänt intrång etc.

BM

Hustrun får bära halva förlusten vilket kan vara rättvist.

Hustrun får ersättning av mannen för halva hans i det gemensamma huset satsade kapitalet
Slutresultat: Mannen får bära hela förlusten medan hustrun går skadeslös därifrån vilket innebär en oerhörd orättvisa.

BL

Hustrun får halva vinsten vilket kan vara rättvist.

Lånen tillskiftas mannen utan lösen eftersom eget satsat kapital = 0.

Slutresultat: Mannen får bära hela förlusten medan hustrun går skadeslös därifrån vilket innebär en oerhörd orättvisa.

BH

Ej analyserat

1.5 PEDAGOGISKT EXEMPEL

Jag visar med följande exempel konsekvenserna av Hans Greijers sätt att räkna. Antag att två gifter sig. De har lika stora förmögenheter 500.000:- var och ungefär samma inkomst. De beslutar att bygga ett gemensamt hus på lika villkor och huset kostar 1.200.000:- att uppföra. De lånar 700.000:- och behåller obligationer i hustruns namn för 500.000:-. Vem som står för lånen är en formsak utan praktisk betydelse för någon annan än banken eftersom villan är säkerheten.

Efter tre år skiljer de sig. Villans värde är då 1.400.000:- netto och den övertas jämte lån av maken. Samtidigt har obligationerna sjunkit i värde till 350.000:-

Med Hans Greijers beräkningsmetod kommer resultatet att bli som följer.

$$[(\text{Vinst}) + (\text{rest av satsat kapital})] / 2 = \text{hustruns lösenbelopp}$$

Vinsten är

$$1.400.000:- - 1.200.000:- = 200.000:-$$

Rest av satsat kapital blir

$$500.000 * 1.400.000 / 1.200.000 = 583.000:-$$

Hustruns lösenbelopp blir således

$$(200.000:- + 583.000:-) / 2 = 392.000:-$$

som hon skall betala maken.

Resultatet blir:	Maken	Makan
Huset	1.400.000	0
Lånen	-700.000	0
Obligationer	0	350.000
Kapital lösen	583.000	-583.000
SUMMA	1.283.000	-233.000

Hur kan det nu bli så gålet. Jo hustrun får halva vinsten av villan och det är inte fel. Men hon tvingas att betala hälften av det kapital som maken satsat i villan utan att få något i gengäld.

Maken som satsat sitt kapital får behålla det och även halva vinsten. Dessutom får han av hustrun halva det kapital som han själv satsat i villan förutom hela det kapital som han själv satsat i villan.

Bodelningsprincipen kan ej användas i situationer med öppet eller dolt samägande av fastighet.

Om det är så här svenska domstolar dömt sedan 1930-talet, i situationer med gemensamt ägande och då fastighetens värde förändrats, då finns det många att tycka synd om.

2 - TINGSRÄTTENS HANDLÄGGNING AV ARVODESTVIST

Arvodestvisten FT 571/94, 1994-10-04, hand-
lades av domaren Bertil Ohlin vid Västerås
tingsrätt.

1 - Mötet i tingsrätten där domare Bertil Ohlin,
Hans Greijer och Lars Cornell deltog avslutas
med att advokat Greijer vänder sig mot domare
B Ohlin och uppmanar denne att betänka
följderna av en fällande dom. Jag tycker att det
är anmärkningsvärt men förstår inte innebör-
den och reagerar därför inte på annat sätt än att
notera det sagda.

Det nämns inte i domen. Långt senare börjar
jag förstå att advokaten hotat domaren med att
antyda, att om han inte får ut sitt fulla arvode
så ställer han inte upp i fortsättningen. Västerås
är en liten ort där det inte finns många advoka-
ter och i dningarna av fastighetskrisen finns
det gott om arbete för advokater.

2 - Domen sid 5 påstår att en förlikning grun-
das på den bodelningsprincip som föreslagits.
Frågan har emellertid ej diskuterats och detta
är domarens eget felaktiga påhitt.

3 - I tingsrättens dom sid fyra mitt på sidan
finns inskrivet "Bodelningsresultatet överens-
stämmer med lag och är inte behäftat med
grova brister."

Hur kan en domare skriva något sådant i en
situation där bodelningsförrättaren misslyckats
med sitt uppdrag (bodelning kunde ej genom-
föras), gjort grova bevisbara fel, arbetat
underlåtet partiskt, ansett sig ej ha befogenhe-
ter som behövs för uppdraget och bevisbart ej
följt lag. Som arbetet bedrivits saknar
bodelningsförrättarens arbete värde för i vart
fall ena parten.

4 - På samma sida följer: "I ett tidigt skede av
bodelningsförfarandet uppgav Lars Cornell för
Greijer att risk förelåg att Alicja Cornell skulle

flytta enskild egendom utomlands och att det
därför var nödvändigt att omgående förhindra
detta genom att låsa aktuell egendom. Några
åtgärder vidtogs dock inte med anledning
härav."

Domaren drar inga konsekvenser av detta !!!

5 - Domslut: " ... tingsrätten finner det begärda
arvodet skäligt. Lars Cornell skall alltså betala
resterande del av den hälft av arvodet som
faller på honom."

Lag ÄktB 17:7 nämns ej !!!

6 - Efteråt ursäktar sig B Ohlin med orden
"Han är ju allmänt ansedd som skicklig".

Det är omöjligt att erhålla en rättvis dom när
domaren har en sådan förutfattat inställning.

7 - Svea Hovrätt meddelar ej prövningstill-
stånd. (FT 1724/94).

Slutsats

Västerås tingsrätt och Svea hovrätt legitimerar
genom domen ett juridiskt arbete med usel
kvalitet och effektivitet och många bevisbara
fel.

Trots att advokaten misslyckades med sitt
uppdrag skall han ha fullt arvode "han har ju
arbetat".

Västerås tingsrätt och Svea hovrätt legitimerar
att ÄktB 17:7 kan negligeras utan att skäl
anges.